

Беседа Епископа Артемија на Храмовној слави у Ариљу

Христос се роди – Ваистину се роди!

Ево браћо и сестре, и ове године, Господ нас је сабрао у овом Божијем храму, да прославимо преславно Рођење Господа, али и да прославимо светог угодника Божијега – Архиђакона и Првомученика Стефана, коме је овај храм посвећен. Првомученик значи, први који је за веру и Господа свога положио свој живот, пролио крв своју, и постао тако угодник Божији. Испуњавају се речи Господње које је рекао Својим ученицима једном приликом: „Свет ће вас гонити, и неке од вас побити.“ Не све; сви ће страдати, а неће сви бити побијени, али ће неке од вас, казано је, убити. И ето, годину дана после Васкрсења Господа Христа, силаска Светог Духа на Апостоле, пострадао је Свети Првомученик и Архиђакон Стефан – само годину дана како је Господ прослављен. Зато се и каже у данашњем његовом кондаку: „Јуче је Владика – Господ Христос у телу дошао на земљу, а данас већ туга из тела излази“, наравно кроз мучење и страдање за своју веру. Он је био, као што каже Свето Писмо – Дела Апостолска, први изабран од Апостола, између седам ђакона који су били помагачи око сиротиње, бриге и исхране тих сиротих људи. Он је био први међу њима и зато се назива Архиђакон. Архиђакон значи онај који служи око трпезе, тако и данас, наши ђакони од тада носе своје име, јер они су и данас ти који са свештеником, са Епископом, прислужују око Свете Трпезе, и наставља се служба ђаконска, ево двије хиљаде и више година. Нека је срећна и Богом благословена ова Слава данас овде, овога дивнога храма, овога братства овде, оца Агапита, његове братије. Да Господ њих и све и нас са њима благослови, а Свети Архиђакон Стефан да нам свима буде пример у животу нашем, како се за веру треба борити, речима бранити своју веру, али ако треба и страдати за своју веру, јер само тако, страдање је оно које осигурава човеку Живот Вечни. Има много страдања у свету, али не ради вере, него ради земаљских ствари, ради сујете људске, ради непријатељства, мржње – значи страдање због греха. А Свети Првомученик Стефан је страдао из љубави према своме Господу и према својој вери православној. Нека Господ његову свету веру усади у

срца наша, да будемо и останемо оно што смо били, Православни Хришћани, који се држе науке Христове, онако како су је Апостоли примили и предали, својим наследницима, Светим Оцима, а од њих и ми примили – ту веру и ту ревност, да бисмо је сачували и предали млађим поколењима, да се и наши потомци у истој тој вери, у истој тој Цркви Православној, спасавају и узрастају на Славу Божију, и на своје спасење, да бисмо се када пођемо одавде, сви нашли око Господа, тамо у Његовом Светом Царству, заједно са Првомучеником Архиђаконом Стефаном, и да тамо са свима Светима, славимо Оца и Сина и Светога Духа, Тројицу Једносушну и Нераздељиву, кроз све векове и сву вечност. Амин.

Христос се роди – Ваистину се роди!